

Com són els discursos sobre les relacions sexo-afectives i l'amor?

Recerca qualitativa en l'etapa adolescent

1. Introducció i objectius

L'estudi de l'amor potència la reflexió al voltant de les relacions de gènere, classe, ètnia, poder, edat i sexualitat; i ens permet aproximar-nos d'una altra manera a la complexitat dels significats i les accions individuals i col·lectives. D'aquesta manera, la manera d'entendre l'amor comportarà un tipus de relacions determinades; donant lloc a un tipus d'estructura i dinàmica social.

L'educació sexual i emocional en els centres educatius no es dona de forma obligatòria, ja que no hi ha cap obligació legislativa d'incloure-ho en el currículum.

L'**objectiu central** de la recerca és veure el discurs que tenen els i les adolescents sobre la sexualitat, l'amor i l'afectivitat; d'on saben el que saben i quines implicacions tenen.

2. Estat de la qüestió

La cultura de l'amor romàntic s'ha convertit en la base predominant de la vida social i domèstica. Els vincles basats en l'amor romàntic, són creadors de part de l'estructura social. El model dominant d'aquests vincles són l'exclusivitat sexual, els rols de gènere, la jerarquia respecte a altres vincles, la complementarietat i la idealització (Esteban, 2011).

El grup d'edat que controla la sexualitat és l'adult; reprimint, així, les necessitats específiques dels nens i adolescents. Parlar constantment de la sexualitat és la manera que té el món contemporani de vigilar-la i controlar-la (Foucault, 1977).

El procés d'individualització i la societat de consum ha traspasat la manera en què es construeixen els vincles. Augmentaria la inseguretats i la repetició d'experiències amoroses; sent més curtes i intenses (Bauman, 2005).

L'educació és androcèntrica, ja que s'han eliminat els sabers històricament femenins. Els estudis en la població jove reiteren que nois i noies tenen discursos i objectius diferents, així com les seves pràctiques, revelant diferències de poder entre uns i altres (Esteban, 2011; Izquierdo, 2003; Subirats, 2017).

3. Metodologia

- Diseny deductiu
- El mètode: el grup de discussió

- El camp: dos Instituts de la província de Barcelona

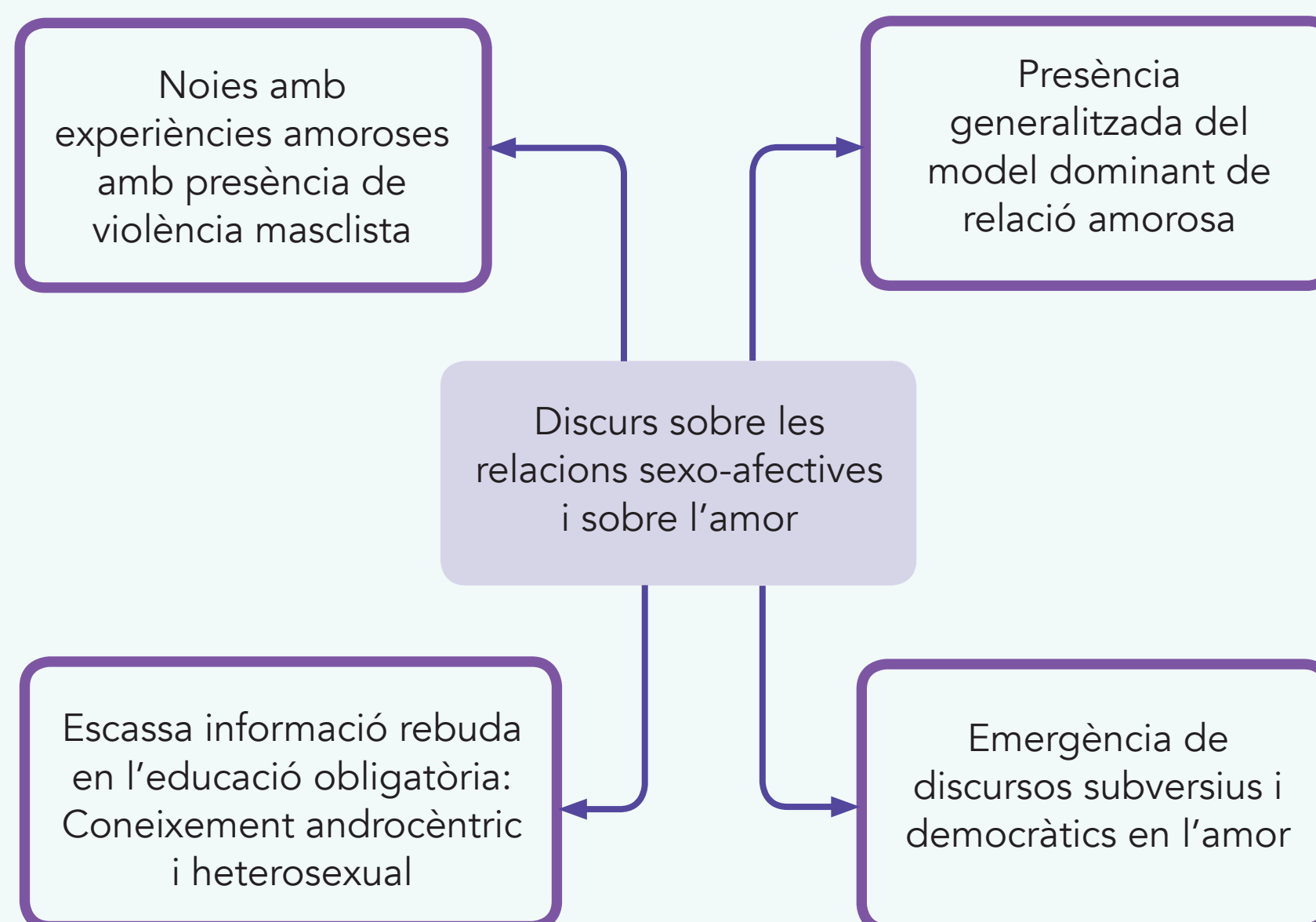


- La mostra: 7 grups de discussió. 46 participants



- El perfil: adolescents cursant educació postobligatòria del gènere masculí i femení.

4. Resultats



5. Conclusions

- La família i l'educació, com a grans agents socialitzadors, reproduïxen, controlen i institucionalitzen la sexualitat de les i els adolescents. No tenen en compte les necessitats específiques de les i els adolescents.
- Falta d'informació per orientacions sexuals i identitats de gènere no dominants.
- Hi ha una necessitat de què el gènere entri en l'agenda del sistema educatiu de forma eficaç.

6. Noves vies d'investigació

Sorgeixen discursos sobre l'emergència de l'amor subversiu i on no opera el control i el poder. Tenint en compte que, actualment, ens situem amb un sistema sexe-gènere binari, i on opera el sistema patriarcal de forma sistemàtica, tenen cabuda aquests discursos en la seva pràctica?